SEPT.1935 3e Jaargang no.29.

„DE HUIFKAR"

MAANDBLAD VOOR EN DOOR NEDERLANDSE VOORTREKKERS

Erkend als Officieel Orgaan v.d.Vereniging
"De Nederlandse Padvinders"

Verschijnt de 5de der maand
Auteursrechten voorbehouden

Abonnement f. 2.- per jaar
Buitenl.en Indië f.3.- p.j.

REDACTIE: OUBAAS T O N K O O T , Des Présstraat 18, Amsterdam Zuid.
ADMINISTRATIE: Cop.Inr. v.d.Pont-School Utrecht, Lucas Bolwerk 15. ----
Tel.13360; Postgiro 82864; abonnementen, advertenties, --
adreswijzigingen.

ALLE STUKKEN VOOR DE 25 STE DER MAAND !!!!!

DE HOOFDVERKENNER richt zich tot de Voortrekkers over de ----------
W e r e l d - J a m b o r e e 1 9 3 7 . -------

De Redacteur van de Huifkar, bij geruchte vernomen hebbende, dat de Wereld-Jamboree 1937 in ons land zoude gehouden worden, vroeg mij hieromtrent het een en ander in de Huifkar te willen mededeelen en deed dit verzoek gepaard gaan met een vragenlijst van de volgende inhoud:

VRAGEN BETREFFENDE WERELD JAMBOREE 1 9 3 7 .

1. Is op de Int.Conferentie tot een Jamboree in Holland besloten ?
2. Zo ja, was dit een uitnodiging met uitgesproken voorkeur van de Conferentie of een aanbod van Holland ?
3. Is het door U gewenste garantiefonds bijeen ?
4. Zo niet, verwacht U dan dat het spoedig bijeen zal zijn ?
5. Is op de Intern.Conferentie besloten tot een maximaal aantal deelnemers aan Internationale Jamborees en Moots ?
6. Zo ja, kunt U enige gegevens verstrekken omtrent die aantallen ?
7. Welke zal de vermoedelijke plaats zijn van de eventuele Jamboree in Holland ?
8. Welke voorbereidingen zouden van meet af door VT's en stammen getroffen kunnen worden om t.z.t. zo beslagen mogelijk ten ijs te komen ?
9. Is door het Bestuur al idee gevormd over het organisatieschema voor de a.s. Jamboree of zal dat grotendeels gebaseerd zijn op dat van ons Nationaal Kamp 1932 met z'n indeling van districten , die onder hun eigen D.C.'s kamperen en voorbereidende werkzaamheden grotendeels door VT's in voorkampen uitgevoerd ?
10. Zal de kern van de kampstaf gevormd worden door de kampstaf van het Nationale Kamp 1932.

In antwoord hierop zoude ik in de eerste plaats het perscommuniqué van het H.K. willen laten volgen, zoals het in de bladen is verschenen:

De wereld-Jamboree 1937 in ons land ?

Het hoofdkwartier der Ned.Padvinders probeert het geld bijeen te brengen, maar kan, alvorens men daarin geslaagd is, geen uitnodiging doen.

Het hoofdkwartier van de Nederlandse Padvinders verzoekt ons naar aanleiding van het

onlangs gepubliceerde bericht, dat de delegatie der N.P.V., op het wereldcongres te Stockholm zou hebben aangeboden, de a.s. Wereld Jamboree in 1937 in Nederland te organiseren, de volgende aanvulling op te nemen.

Geruime tijd geleden verzocht het internationale bureau te Londen aan het Ned. Hoofdkwartier, de mogelijkheid onder de ogen te willen zien van een wereld Jamboree in 1937 in ons land en om de wens daartoe te doen blijken op het a.s. congres te Stockholm.

Welnu, het hoofdkwartier was, gezien de steun die de Hongaarse vereniging van haar regering gehad heeft en welke steun zeer noodzakelijk is gebleken bij de organisatie der laatste Jamboree en de zeer onzekere perspectieven in de oeconomische wereldtoestanden, van oordeel dat geen invitatie voor een wereld-Jamboree kon worden gedaan, alvorens een waarborgsom van fl. 50.000 was bijeengebracht en daarenboven uitzicht was op een werkkapitaal van ongeveer fl. 25.000.

Het Hoofdkwartier heeft zich tot de regering gewend met verzoek een bedrag van fl. 50.000 voor dit doel te willen garanderen, doch de regering heeft gemeend met het oog op de tijdsomstandigheden aan dit verzoek geen gevolg te kunnen geven.

Begin Augustus was slechts de helft van de waarborgsom bijeen en moest aan het internationale bureau worden medegedeeld, dat Nederland op het congres geen uitnodiging zou kunnen doen.

Het internationale bureau, dat om verschillende redenen gaarne zag, dat de a.s. wereld-Jamboree in Nederland werd gehouden, vroeg de Nederlandse delegatie of zij een motie van het internationaal congres, waarin de hoop werd uitgesproken dat Nederland alsnog in de drie volgende maanden zou willen trachten de benodigde gelden bijeen te brengen, zou willen aanvaarden. De Nederlandse delegatie heeft hiertegen geen bezwaren gehad, maar stelde haar uitnodiging geheel afhankelijk van het bijeenbrengen van het garantiebedrag.

De toestand is dus deze, de wereldconferentie heeft de N.P.V. verzocht nog 3 maanden te proberen de nodige gelden bijeen te krijgen. Lukt dit niet, dan zal Engeland de uitnodiging doen. De grote ideële belangen en geldelijke voordelen, die aan een kamp van wellicht 30 à 40.000 jongens, uit alle delen der wereld verbonden zijn, gaan dan voor ons land verloren.

Daarin zijn de eerste 4 vragen reeds beantwoord. Omtrent de vragen 5 en 6 kan dienen, dat geen maxima voor het aantal deelnemers zijn gesteld; wèl is de wenselijkheid betoogd, dat het contingent op het terrein van de Jamboree van het land, dat als gastheer optreedt niet groter zij, dan het grootste der vreemde contingenten.

Met het oog op het bezoek, zowel als op de afwisselingen en excursies mag de Jamboree niet ver verwijderd zijn van een grote stad. Birkenhaed-Liverpool, Gödöllö-Budapest. De laatste afstand was feitelijk al te groot. In dit licht komen naar de mening van het H.K. slechts twee terreinen in aanmerking, nl.: HET NATUURRESERVAAT "HET GOOI" en de terreinen van de ERVEN JHR.BOREEL NABIJ HET STATION VOGELENZANG bij Haarlem. Laatstgenoemd terrein ligt ten opzichte van den Haag en Rotterdam gunstiger dan het eerstgenoemde, maar indien het militaire kamp "Laren" voor 14 dagen ter beschikking zou kunnen worden gesteld, waarop het uitzicht is geopend, zou dat nieuwe gebouwen, tenten voor administratie, hostel-camp, verschillende diensten en hospitaal overbodig maken. Vooropgesteld, dat waarborgsom en werkkapitaal bijeengebracht zijn, moet er voor beide terreinen een raming van kosten voor tribunes, bouwwerken, tenten, wegen, watervoorziening en verlichting, parkeerterreinen, aan- en afvoer van bezoekers enz. gemaakt worden, teneinde de definitieve keuze te kunnen bepalen.

Een geslaagde Jamboree is een uitstekende propaganda voor het eigen land; een mislukking zet de Beweging voor jaren achteruit.

Beschikken wij over voldoende personele krachten om een dergelijke grootse onderneming te doen slagen ?

In tijden van welvaart en voorspoed komen de geschikte leiders niet naar voren. De karakters worden niet beproefd; de gemeenschapszin is verzwakt; hoewel de crisis ons op de duur zal dwingen om vertrouwensposten uitsluitend te doen bezetten door de beste krachten, zijn we daar op dit ogenblik nog ver vanaf.

Op de conferentie tijdens de Wereld-Jamboree te Birkenhaed, roemde B.P. als het GROOTSTE succes de toewijding en de offervaardigheid, waarmee 5000 Eng.voortrekkers voor het slagen van de Wereld-Jamboree van 1929 hadden gewerkt en dienst gedaan zonder de aandacht van de buitenwereld te trekken en zonder er zelfs van te profiteren! Wat kunnen wij daartegenover stellen ?

Wij hebben wel goede krachten onder onze voortrekkers, maar we hebben weinig goede ploegen en nog minder goede stammen. Zijnwe er ons wel van bewust, hoe de weinig-actieve leden in een ploeg en stam de vormende groepskracht benadelen en verzwakken kan ? Het Voortrekkerskamp op het laatst van Juli op Duinrell was een mislukking. Van de 75 voortrekkers namen er 17 aan deel! - Grote woorden, die vèr uitgaan boven het practische werk, worden gebruikt; behoefte aan ophemelarij en zelfgenoegzaamheid komen meermalen tot uiting, terwijl het tegenovergestelde het vertrouwen zoude wekken, dat men de eerste periode van het offeren aan den schijn, achter de rug heeft. Men zal het mogelijk afkeuren, dat ik zo openhartig zeg, zoals ik denk, maar het komt mij voor, dat voor een gezonde voortrekkersbeweging, waar stuwkracht van uit kan gaan in de eerste plaats ZUIVERING nodig is.

"Een volk, dat leeft, bouwt aan zijn toekomst" is de schone spreuk boven het mooie relief op het monument v.d. afsluitdijk. Een van de middelen is het stalen van het karakter en het streven om positieve mensen te worden, d.w.z. dezulken, die méér voor de gemeenschap doen, dan ze er van profiteren.

A.D.C.van Voorthuisen schreef mij over het succes van de 2e World Rover Moot: "maar ons contingent was zo wat het kleinste, ongeveer 1/10 van het Zwitserse en het Poolse. Waarom waren de kosten hier een beletsel en elders niet ?" Ik breng een en ander met elkaar in verband. Wanneer ploegen en stammen de aandacht trekken door hun toewijding om hetzij in de padvindersbeweging hetzij in de MV wat te presteren, dan was er ook een middel om aan overkomelijke geldelijke bezwaren tegemoet te komen, maar er moet DOORGEZET en AFGEMAAKT worden, zodat blijvend resultaat wordt bereikt en DAARIN moet men het geluk vinden.

Ten slotte in de vierde plaats, de internationale toestand, die de meest ernstige gevolgen voor Europa kan hebben. De volken worden tegen elkaar opgezet, en economische belangen, mogelijk ook economische noodzakelijkheden, geven de doorslag. Als eenmaal de oorlog ontketend is, weet men niet, wat daaruit kan voortvloeien.

De vragen 9 en 10 moeten voorlopig onbeantwoord blijven; de vraag 8 is gedeeltelijk beantwoord. Over hoeveel gereorganiseerde stammen en ploegen, die het met het bovenstaande eens zijn, kunnen wij beschikken ? Hebben wij voldoende tolken voor Engels, Frans en Duits, die zich kunnen toeleggen om als zodanig te fungeren, zowel in het kamp als op de excursies ? enz.

Wanneer wij aan de toekomst van ons volk willen bouwen, is er voor ons allen een onbeperkt arbeidsveld. Kunnen wij en willen wij ? Hoe zal men op deze opmerkingen reageren ? Dat schijnt mij een heel belangrijk punt.

R.

In verband met de krantenberichten aangaande de Jamboree 1937 richtten we het verzoek tot den Hoofdverkenner om de stand van zaken in "De Huifkar" weer te geven, omdat we menen juist de Voortrekkers er alle belang bij hebben zo spoedig en zo juist mogelijk ingelicht te zijn betreffende een gebeurtenis, die voor zo'n belangrijk deel door Voortrekkers gedragen zal moeten worden. We kunnen den Hoofdverkenner niet dan zeer erkentelijk zijn, dat hij daar onmiddellijk en uitvoerig aan voldeed. We kennen nu zijn overwegingen en weten zijn mening; willen we in het belang van beweging en land werken, dan hebben we méér dan ooit de mouwen op te stropen.

Onze eerste indruk was, dat de Hoofdverkenner wel een sombere toon laat horen ten opzichte van onze Voortrekkers en hun prestaties. Hij haalt als voorbeeld aan het mislukken van een voortrekkerskamp op Duinrell in Juli van dit jaar. Blijkbaar verwachtten de organisatoren daarvan 75 deelnemers. Onze eerste vraag is, hoe komt men aan zo'n aantal? Als we weten, dat het Nasionale Treklaer en het Winterlaer 1933 evenveel deelnemers telden, slechts overtroffen door het Winterlaer 1934 in Utrecht, waar 130 deelnemers aanwezig waren, dan moet de verwachting van 75 deelnemers aan een PLAATSELIJK kamp wel héél erg optimistisch geacht worden ! Het werken met Voortrekkers heeft ons geleerd, dat juist hier, door de grote verscheidenheid van werkkringen, veel - en veelal verantwoorde - verhinderingen voorkomen.

Maar na deze eerste indruk dachten we aan de Rover Moot. Veertien honderd VT's telt Holland - drie en twintig nemen deel! Sinds October 1933 hebben geregeld mededelingen en berichten aangaande de Rover-Moot in "De Huifkar" gestaan. Over gebrek aan voorlichting of gelegenheid tot voorbereiden was dus niet te klagen! Toch maar 23 deelnemers! We kunnen dat wijten aan de crisis, maar merkt de Hoofdverkenner niet terecht op, dat dit ook voor andere landen geldt ?

Juist bereikte ons een brief van Bob van Griethuysen, de kampleider van het sterkamp in Brabant, die zo vriendelijk was rapport uit te brengen voor ons blad. Dáár was dan toch wel een kans om zonder veel kosten een enorme zwerfvacantie in het mooiste deel van ons land door te brengen. Een antal VT's had zich daartoe aan het werk gezet, had zwerftochten uitgepaald, stond klaar met inlichtingen..... Resultaat 2 6 deelnemers! Dat was toch wel heel teleurstellend. We konden moeilijk verwachten, dat er 1400 VT's zouden zijn, want daaronder tellen we 550 Katholieke VT's op wier aanwezigheid op dergelijke bijeenkomsten we niet mogen rekenen, maar dat er van de overige 800 slechts 26 naar Brabant komen in het hartje van de vacantie bij prachtig weer, ons lijkt dat nog bedenkelijker dan het voorboeld van den Hoofdverkenner.

Onomwonden geeft de Hoofdverkenner als mening te kennen, dat ZUIVERING voor een gezonde Voortrekkersbeweging in de eerste plaats nodig is. Zelf hebben we dit woord al lang in de pen, maar schreven het om verschillende overwegingen niet neer. Nu de idee door den Hoofdverkenner zelf geopperd wordt, is er geen enkele reden om niet onmiddellijk te verklaren, dat we in dat opzicht volkomen aan zijn zijde staan. We kwamen tot deze overtuiging, omdat het een feit is, dat er iets stoers en fiers in het Voortrekkerswerk zit, ons erecode, onze romantiek, ons uniform, ze laten niet na, indruk te maken op vele jonge mensen, die in hun eigen omgeving en werkkring geen kans zien, ook maar iets dat boven de middelmaat gaat te presteren, ja zelfs vaak halen ze de middelmaat niet. IETS hebben ze nodig om toch hun eigenwaarde te strelen en vooral om tegenover hun omgeving, (die hen naar hun prestaties heeft leren kennen) wat uit te kunnen spelen, zo nodig de branie uit te hangen.

Die behoefte drijft hen naar de Voortrekkersbeweging. Dát zijn de kerels, die het gezonde Ploeg- en Stamwerk met hun gewauwel remmen en die door hun lamlendige houding het peil omlaag sjorren. De gevaarlijkste groep van deze mensen is misschien we die, welke de laksheid vertegenwoordigt, de groep die te beroerd is om uit te treden. We kennen ze in graden, er zijn er die op geen enkele bijeenkomst ontbreken waar ze zich onder onze werkelijke werkers en voormannen kunnen bewegen om zo de schijn op te houden alsof ze er ook toe behoren, er zijn er ook, die op grote bijeenkomsten met een ernst vraagstukken en moeilijkheden aan "de vergadering" kunnen voorleggen, dat men onwillekeurig onder hun suggestie komt en haast in de mening gaat verkeren dat er in hun stam stoer en productief gewerkt wordt. Men kijke en toetse de resultaten van hun werk.....!

Zo kwamen wij tot de idee "zuivering". Die zuivering zal de taak zijn van onze bona fide Ploegleiders en Oubazen. Krachtig optreden en liever met een kleine maar betrouwbare kern doorwerken dan met een grote groep, waarvan de helft of meer permanent "op non-actief" is, of "het zo druk heeft", dat moet de zuivering zijn. Men is Voortrekker of men is het niet. En wat een Voortrekker is, wat er van hem verwàcht kan worden, men leze het na in het handboek van den Chief, of men kijkt eens goed om zich heen, want waarachtig er zijn ook nog VOORTREKKERS in Nederland !!!!

Op die kernen van Voortrekkers in den lande rust de taak om de eventuele Jamboree te schragen. Twee jaar is daar tijd voor. Twee jaar van hard werken aan een weloverwogen programma, waarin uitbreiding van de Stam op gezonde basis en voorbereiding voor de Jamboree belangrijke punten vormen. We mogen daar de belangrijke factor niet bij verwaarlozen, dat een Jamboree in het vooruitzicht, dus een groot en zwaar werk, niet na zal laten van gunstige en stimulerende invloed te zijn op het werk in de Stammen. Het Voortrekkerswerkkamp in Wassenaar 1932 bewees wel, dat er gewerkt en wat gepresteerd kán worden. Zó somber moeten we de toestand niet inzien, immers waren de drie Nasionale Laers van de beide voorgaande jaren geen succes ? Was er in het VT-album, den Hoofdverkenner bij zijn 70ste verjaardag aangeboden, niet progressie over de gehele linie waar te nemen ? Bewezen de 50 rapporten, vorig jaar aan den HKC uitgebracht, niet, dat er niet alleen bereidheid en wil tot goed werken doordringt, maar ook dat al goed werk gepresteerd IS ? Hielden we verleden jaar op Duinrell niet een geslaagd Ploegleiders-za-zo, waar 20 stammen hun pl.l's heen zonden en staan we niet op het punt om andere week zo'n tweede kamp te houden?

Kunnen we afgelopen jaar niet wijzen op kampen met gestichtsjongens, werken met "Speciale Eisen" en organiseren van kampcentra (Noorderkwartier, Arnhem, Breda, enz.)? En hoeveel individueel werk wordt er gedaan, waar we nooit over in de Huifkar lezen, waar nooit enige ruchtbaarheid aan gegeven wordt ?

Ten slotte mogen we, wat ons Nederlands contingent naar de Rover Moot betreft, toch ook niet vergeten, dat mèt ons VELE ANDERE landen contingenten van ongeveer 20 deelnemers zonden en wij zelfs geenszins het kleinste contingent waren en last not least, dat ons weliswaar kleine afvaardiging een zeer betrouwbare indruk heeft gemaakt en door zijn rustig en eensgezind optreden en eenvoudig maar georganiseerd handelen niet nagelaten heeft de aandacht op zich te vestigen ! Dat is toch wel van grote waarde !

Dit zijn lichtpunten, die wijzen op het (misschien wel wat langzaam) volgen van een good spoor.

Nemen we aan dat de VOORTREKKERSbeweging in 1930/31 (Kandersteg) zijn draai heeft genomen en kijken we de periode van 5 jaar werken terug, is er dan niet een reden tot optimisme ?

Voorzover we de voortrekkers in het land kennen, hebben we genoeg vertrouwen, dat we op de goede stammen zullen kunnen rekenen en dat de zwakkere broeders zeker niet zullen nalaten om thans een keerpunt in hun programma's te nemen. Nu dienen de koppen bij elkaar gestoken, nu de handen ineengeslagen ! Het attentiesein is gehesen en het wachten is op de beantwoording van de vragen "over hoeveel georganiseerde stammen en ploegen, die het met het bovenstaande eens zijn, kunnen wij beschikken?" "Hebben wij voldoende tolken en willen wij ?"

Het zou zeker niet kwaad zijn als de Commissarissen, en in het byzonder de V.T.Commissarissen zich spoedig van de momentele toestand op de hoogte stelden en voorzien van gegevens op de a.s. Commissarissenbijeenkomst (vermoedelijk eind September) rapport uitbrachten van hun bevindingen. Immers dit zal een belangrijke pijler vormen voor de opbouw van de eventuele Jamboree.

Wie niet wil en niet kàn, of wie wèl wil, maar ôôk niet kan, die verdwijne: Er gaat beweging in zee komen en we kunnen alleen M a n n e n op dek gebruiken !!

MEDEDELINGEN: Uit Engeland en Schotland brachten we een aantal adressen mee van VT's, die in het Engels met Hollandse VT's willen corresponderen. De mogelijkheid is groot, dat deze correspondenten volgend jaar naar Holland komen zwerven. Wie voor deze correspondentie voelt, richte zich tot de redactie en sluite porto voor antwoord in.

Maandag 9 Sept. van 12 - 13.30 uur koffietafel voor VT's, die in Amsterdam zijn of werken. Sandwichcorner, Rokin, ingang Kr.Elleboogsteeg,trap op, eerste zaaltje rechts.

Denk er aan, dat de foto-campagne onherroepelijk op 1 3 S e p t . sluit. Zend NU je foto's in. Vijf en twintig prijzen wachten.

Van de zomerzwerftochten zien we nog graag rapporten tegemoet. Kort en met inhoud!

2E NAT. PLOEGLEIDERSZAZO
DUINRELL

De wens is geuit, dat ook dit jaar een Nationaal Ploegleiderskamp van instructieve aard georganiseerd zou worden. In overleg met den Hoofdkwartierscommissaris voor VT's zal dit jaar van 14-15 Sept. plaatshebben op Duinrell (Wassenaar) en evenals verleden jaar georganiseerd worden door de Nakota-Stam.

Het kamp is bedoeld voor Ploegleiders en hun assistenten. De PLOEG zal dan in het centrum van de belangstelling staan. .

INSCHRIJVING: De ellendige gewoonte heeft zich (helaas zelfs bij ons) ingeburgerd om zich niet te storen aan de inschrijvingsdata. Dat is jammer en als gebrek aan zelf-discipline te beschouwen. We verlengen de inschrijvingsdatum tot en met 13 September te richten aan de Redactie. Wie zonder inschrijving toch nog komt,wordt uitteraard ook ontvangen, maar men zal begrijpen, dat het organisatorisch gewenst is, te weten wie en hoeveel mensen deelnemen. Op inschrijvingskaartje vermelden: NAAM, ADRES, PLAATS, STAMNAAM en RANG.

Reeds schreef een 30-tal deelnemers in van de volgende stammen: van Heutz-stam, Baroniestam, Gouden Pijl-stam, Dutmella, Arendsoog, Stam 14 A'dam, Mustangs, Nakota-stam. Inschrijvingen komen nog geregeld binnen.

ONKOSTEN: bedragen fl. 0.25 per deelnemer, te voldoen bij aankomst. Melden bij tent met bordje "Administrateur" (Pl.l. J. Jansen).

VOEDING: Er wordt op gerekend, dat ieder voor eigen voeding en materiaal zorgt. Warme maaltijd kan na aankomst Zaterdagavond gekookt worden op houtvuur.

REGEN: Weer of geen weer, het Ploegleiderskamp gaat door! Nadat vorig jaar met mannenmoed regen en wind van Zaterdag getrotseerd waren, kregen we als dank een zonnige Zondag. Hoe we het dit keer regelen, vermelden we in de volgende Huifkar !

BRANDMERK: Het brandmerk van dit kamp zal een HOLLEND KONIJN zijn, het wapen van Duinrell. Prijs 10 ct. Bij administrateur na de koffiemaaltijd van Zondag.

SIGNALEN: Als signalen zullen de volgende Morsetekens gebruikt worden:
. - - . (P, 3 x) Ploegleiders, komt bijeen !
. . . - (V, 3 x) Vlag, let op !
- - - (O, 3 x) Opstaan !
Deze signalen worden gegeven op een schril klinkend bergfluitje.

P R O G R A M M A P L O E G L E I D E R S Z A Z O .

ZATERDAG 14 SEPTEMBER.

17-19 uur. Binnenkomen en melden bij tent met bordje "Administrateur" op het Voortrekkersveldje van Duinrell. - Tenten opslaan volgens aanwijzing. Verzoeke direct na aankomst te gaan koken, daarna kennismaking anderen.

20 uur Verzamelen kampvuur, waar Ploegleidersraad wordt gehouden.
1. Opening en inleiding door OUBAAS KOOT. Onderwerpen: "De PLOEGLEIDER EN HET PLOEGPROGRAMMA". Gedachtenwisseling.
2. Recreatie.
3. Thee (mokken meebrengen!)
4. "MOEILIJKHEDEN BIJ HET PLOEGWERK". Gedachtenwisseling.
5. Recreatie.
6. UITWISSELING IDEEËN van Ploegleiders, vooral aan de hand van ervaring. Gezwam vermijden !
7. Eindigen.
(Haagse VT's zorgen voor thee, dus mok mee).

ZONDAG 15 SEPTEMBER.

Aanbevolen wordt van $5\frac{1}{2}$ - $6\frac{1}{2}$ uur een ochtendwandeling te maken in de duinen achter het kampterrein.

6.30 uur OPSTAAN. Wassen. Thee zetten. Ontbijten.
8.00 uur VLAG. Mededelingen.
8.15-9.30 SPELEN voor de Ploeg o.l.v. STAMLEIDER CHR.GRAAMANS.
9.45-10.30 VOORTREKKERSAANDACHT. We vonden PROF.DR.G.A.VAN POELJE bereid een fris, ernstig woord tot ons te komen richten. We achten het van belang bij ons werk geregeld contact te hebben met mensen van maatschappelijke betekenis. Dit is zo'n gelegenheid.
1030-12.30 WERKEN VOOR ONS BUITENCENTRUM DUINRELL. In overleg met Kampleider Spijkerman zijn de volgende werkobjecten gekozen:
1. Vlaggemast van het VT.veldje draaibaar maken en voorzien van ra en gaffel.
2. Transport van zwaar hout met Malle Jan.

3. Afzetten van het V.T.veld.
In reserve gehouden de volgende onderwerpen:
4. Delfwerken voor de nieuwe aanplanting.
5. Schoonmaken van de strookaanplanting.

13 - 14 uur GEMEENSCHAPPELIJKE KOFFIEMAALTIJD (ieder zorgt voor eigen voeding)
Haagse VT's zetten thee.

14.30 uur Sluiten kamp. Naar alle waarschijnlijkheid door den HKC v. VT'S MR.DR. J.BAERT.

Ieder kan onmiddellijk hierna afreizen, doch voor zover men na kan blijven om door te werken aan de bezigheden op het kampterrein wordt dat op prijs gesteld.

BIJZONDERHEDEN:
Men wordt verzocht ROKEN te beperken tot het kampvuur. Geef in zo ruim mogelijke kring kennis van dit zazo voor Ploegleiders, zodat het kamp zo vruchtbaar mogelijk zij! Meenemen van logboeken en andere Ploegmaterialen ter inzage wordt gewaardeerd.

2e World Rover Moot T.K.

TE INGARÖ, STOCKHOLM, Z W E D E N , ========

van 30 Juli tot 8 Augustus 1935.

Het is niet gemakkelijk, om in een betrekkelijk kort bestek verslag te geven van de Ingarö Rover Moot. En de moeilijkheid zit niet in het gebrek aan belangrijke stof, integendeel, de moeilijkheid is juist de keuze uit een zó ontzaglijk aantal indrukken datgene weer te geven, wat in de eerste plaats betrekking heeft op de Ingarö Rover Moot, ALS EEN GEBEURTENIS IN ONS VOORTREKKERSLEVEN, ALS EEN MIJLPAAL VOOR DE VOORTREKKERSBEWEGING IN HET ALGEMEEN. Want dit is 't, hetgeen sterk op den voorgrond treedt, wanneer wij de betekenis hebben ondervonden van een zo belangrijke samenkomst van Voortrkkers uit alle landen bijeengekomen, om daar gedurende 10 dagen inderdaad te BELEVEN de basis, welke aan onze beweging ten grondslag ligt: de versteviging van de broederschap en het één zijn in het streven tot vorming van onszelf tot gelukkige mensen, ieder op zijn eigen post in het leven. Sterk in het bewustzijn naar beste krachten mee te werken aan het geluk van eigen gemeenschap en hierdoor aan het geluk der mensheid in het algemeen. Wetend, dat daar en ginder, over de ganse wereld, mensen werken aan dezelfde mooie idee. Die evenals wij trachten dezelfde gedachten uit te dragen, onder de velen die zich nog niet bewust zijn van hun plicht. Het gedurende 10 dagen vertoeven in deze geest, uitwisselend elkaars ervaringen en vorderingen, maar vooral het bijladen van nieuwe spirit omdat men het RESULTAAT ziet, kortom: je één wetend van doel en streven met die duizenden andere jongemannen op de weg welke onze grijze Chief Scout ons zo meesterlijk wees en nòg wijst, wàar het hem mogelijk is. Met verbazenwekkende volharding en zelfopoffering ten behoeve van de idee. Met voorbeeldig verantwoordelijkheidsgevoel en plichtsbesef, waardoor hij zichzelf zelfs op zijn vòrgevorderde levensavond nog geen rust gunt, maar voldoet aan die zichzelf gestelde plicht: tot het UITERSTE mee te werken op ZIJN post voor het geluk der mensheid. Dit alles te beleven is op zichzelf reeds meer dan welke moeite en inspanning waard.

En dan doet het zo ontzettend spijtig aan, dat niet méér Nederlandse V.T.'s hiervan getuige hebben kunnen zijn. Het kan zijn nut hebben voor 'n volgende keer,

zich af te vragen, wat voor deze misvatting verantwoordelijk gesteld moet worden. Het gebrek aan juist inzicht, de halfheid, of beide. Want inderdaad is het een feit geweest, waarvoor geen verontschuldiging is aan te voeren, dat Holland, wat het aantal betreft, een droevig slecht figuur geslagen heeft. In Kandersteg nog, 4 jaren geleden, bestond het Nederlandse Contingent uit 45 deelnemers. En nu, nu de Voortrekkersbeweging in ons land is uitgegroeid tot een aantal van ongeveer 1400 man, nu zien we, zegge en schrijve 1½% oftewel 23 man, de helft van het Kandersteg-Contingent Nederland vertegenwoordigen. Een waarlijk povere vertoning, vooral naast de massale opkomst der andere landen. Om enkele cijfers te noemen: Polen met 200 man, Roemenië met 150, Brits Empire met 1200 (!), Zwitserland met 201, tot zelfs het kleine Luxemburg met 14 man!

Neen, hier klopte iets niet. En m.i. is dat "iets" niet in hoofdzaak de vrij hoge kosten geweest, welke aan de deelname verbonden waren, zoals zo graag wordt aangevoerd, maar bijna uitsluitend het onderschatten van de bijeenkomst zelf, waardoor men de onderschatte waarde (wat hier weer de oorzaak van is geweest is een opzichzelf staand, zij het zeer belangrijk punt) gaat vergelijken met het aantal guldens, welke nodig zijn. En nogmaals: men kàn en màg een dergelijke bijeenkomst niet vergelijken met een trektocht, een gewoon kamp of iets dergelijks. Zulk een bijeenkomst is een gebeurtenis welke door geen waarachtig Voortrekker gemist moest willen worden.

Wanneer in dézen geest een Rover Moot zou worden opgevat, dan zou men bemerken, dat er inderdaad een weg is, daar waar een wil is. En de voldoening zal dubbel groot zijn, wanneer de deelname moeite en ontzegging van andere genoegens heeft gekost.-

Dit is het wat me van het hart moest, vóór ik een aanvang kon maken met te vertellen van wat de Ingarö Rover Moot ons heeft gegeven.

DE DEELNEMERS: Laten we eerstens een beeld geven van de deelnemers waaruit het Contingent bestond:

DE ZWERVERSPLOEGEN: Dit waren de ploegen van Voortrekkers die te voet of per boot naar Zweden trokken. Het waren te fiets: 2 "Jonge Verkenners" uit den Haag en 1 "Mustang" uit Utrecht; 2 "Eburonen" uit Maastricht (welke via Tsjecho Slowakye, Oostenrijk en Duitsland naar Zweden trokken en reeds twee maanden onderweg waren); verder waren per boot gearriveerd: 2 K.V.'s ("Fred Frogerstam") uit den Haag; en 1 V.T. v.d. "van Heutzstam" uit Bilthoven samen met 1 V.T. van Groep 1 uit Zwolle.

DE TREINPLOEG bestond uit: 5 Utrechtenaren (4 "Mustangs" en 1 "Gelukzoeker"), 3 Amsterdammers (2 "Nakota's" en 1 K.V.), 2 Eindhovenaren ("Dutmella's"), 1 Rotterdammer ("Prins Hendrikstam"), 1 Hagenaar ("van Riebeekstam" C.J.M.V.), 1 Arnhemmer ("Spoorzoeker"). Als buitengewoon deelnemer gedurende de Moot in Ingarö, sloeg onze oud-H.K.C. voor het Buitenland, Dr. Th.F.Egidius, zijn sheltertje onder de Hollandse vlag op.

Dus totaal was het aantaal deelnemers, verdeeld over de diverse plaatsen:

Utrecht 6, den Haag 5, Amsterdam 3, Eindhoven 2, Maastricht 2, Arnhem 1, Bilthoven 1, Rotterdam 1, Zwolle 1 en gedurende de Rover Moot te Ingarö Dr. Egidius.
Totaal dus 23 deelnemers.

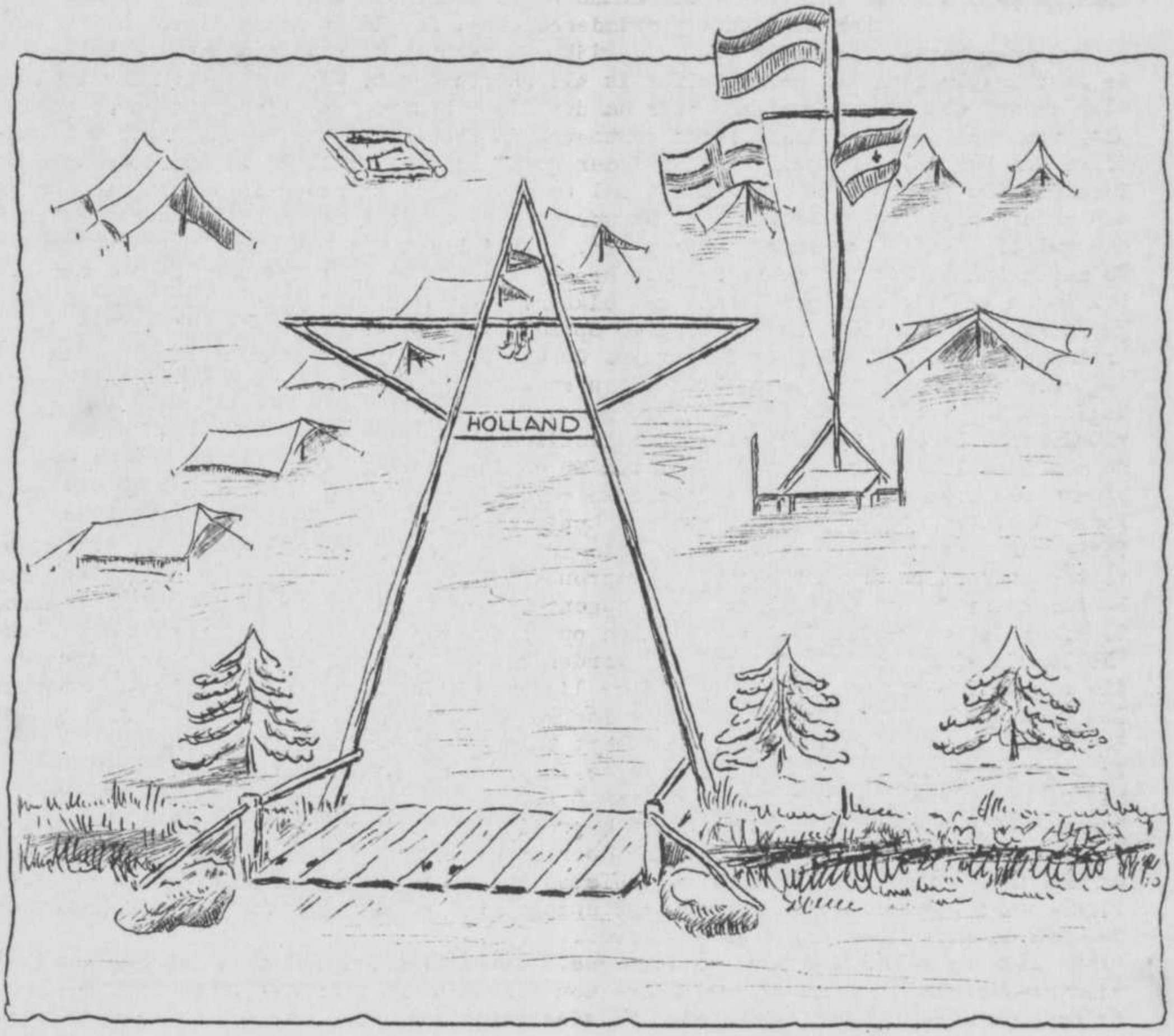
HET VERTREK. Alzo waren dan voor de treinploeg (de anderen waren al ongeveer een maarden langer onderweg) de laatste dagen snel verlopen, nadat alles wat nog te regelen viel in een tweetal circulaires, door de inderhaast aangezochte Contingentleider Oubaas van Voorthuisen, in orde was gebracht. Als reisleider fungeerde Oubaas Koning ("Gelukzoeker" uit Utrecht). Het samentreffen had plaats in Amersfoort op Zaterdag 27 Juli 's avonds te 8 uur op het station. Na het onderling kennismaken benutte de Contingentleider deze eerste gelegenheid tot het bespreken van de diverse punten, zoals het verslag maken, waarvan iedere treindeelnemer een gedeelte voor zijn rekening nam, welke onderdeel-verslagen tot één geheel zullen worden samengevoegd en met de diverse foto's en bescheiden in een rapport aan den Hoofdverkenner zal worden aangeboden.- Van den H.K.C. Diemont, die ons oorspronkelijk uitgeleide zou doen, was bericht ingekomen van verhindering, met de beste wensen. Oubaas Koning introduceerde hier voor de eerste maal het Zweedse Volkslied met de bedoeling, dat het gedurende de Moot veel zou gezongen worden.- Te 9.19 uur vertrokken we, uitgeleide gedaan door 3 "Mustangs".-
Na ons in de trein op ons gemak gesteld te hebben, deed Oubaas Koning nog een poging het Zweedse Volkslied te doen zingen, welke poging in de hoera-stemming jammerlijk mislukte.-
Aan de Duitse grens (Bentheim) vond de eerste passencontrôle plaats en de opgave van het aanwezige geld, hetgeen vrij gemakkelijk en gemoedelijk ging. De nacht werd door Duitsland gereisd. Van slapen kwam niet veel, hoewel er veel en ernstig werd gepoogd.

ZONDAG 28 JULI. Ieder was dan ook blij toen we 's morgens te 5.45 uur te Hamburg aankwamen. In de trein hadden we reeds kennis gemaakt met den Heer B. Albrecht, (Duits leeraar in de Duitse taal aan de Berlitzschool te Utrecht,) welke had aangeboden, ons in de drie uur, welke wij aan speling hadden te Hamburg, iets van deze Duitse stad te laten zien, welk aanbod we natuurlijk dankbaar aanvaardden.
Na in het stations-restaurant ontbeten te hebben, waarbij het ons opviel, dat het opmerkelijk druk was, zo vroeg in de morgen, trokken we er met onze gids op uit. Allereerst maakten we een tocht met de ondergrondse, welke trein ook hóóg boven het andere verkeer zijn weg vervolgd. We bezochten de haven (waar juist het arbeidersvacantieschip "Kraft und Freude" lag). Vervolgens een bezoek aan de tunnel onder de Elbe door, een gigantisch bouwwerk! Daarna een tocht door de stad, waarbij het ons trof, dat het aanzicht der stad veel overeenkomst vertoonde met oud-Amsterdam, langs het kolossale Bismarck-monument. Het imposante Raadhuis en het monumentale gebouw der "Hapag", het handelshuis der Duitse scheepvaart maatschappijen. Enkele specifiek Duitse Restaurant-concertzalen. Vervolgens de binnen- en buiten-Alster, een soort binnenzee,(een ideale gelegenheid voor cano- en zeilliefhebbers), op de brug waarvan men een prachtig uitzicht heeft op het Hamburgse stadsbeeld, waaraan de solide bouwstijl met de vele kopergroene daken een byzonder mooi aspect geeft. Het spreekt vanzelf dat wij onzen gids de Heer Albrecht, die zich met vriendelijkheid, enthousiasme en kennis van zijn taak gekweten had, byzonder hartelijk dankzegden bij het afscheid nemen.-
Het vertrek vanuit Hamburg had plaats te 8.50 uur. Het weer was druilerig en triestig en we probeerden het ons in de trein zo aangenaam mogelijk te maken, terwijl we voortdenderen langs Lübeck, Rostock, bij Stralsund even op een veerpont (met trein en al), daarna weer door, tot we te ongeveer half vier te Strasnitz aankwamen. Hier weer een kort oponthoud bij de douanen (hoofdzakelijk voor het opgeven van het aanwezige geld). Bij het verlaten van het douane-kantoor zagen we reeds direct het Zweedse s.s. de

"Drottning Victoria" liggen, waarmee we de reis zouden voortzetten. Met dezelfde boot gingen ook de Zwitsers over, 200 in getal, welke met een extra trein reisden. Het Contingent ging spoedig aan boord om zich van een goed plaatsje te verzekeren. Het weer zag nog steeds triestig en er woei een frisse bries. Nadat de trein op de boot gebracht was en stevig vastgesjord, werd te kwart over vier het anker gelicht en voeren we de Oostzee op.
Reeds spoedig was het ons duidelijk, dat het geen ideaal reisje zou worden. Tenminste niet in de beteekenis volgens de doorsnee-mensch. Maar een Hollandse jongen wil wel eens graag een "stormpje" hebben meegemaakt, "dat hoort er zo bij". Dus in deze zin zou het wèl ideaal worden. En dat werd 't !!

Ieder was koud en flauw en melig na de lange treinreis en de korte slaap. Met algemene stemmen werd daarom besloten in de eetzaal eens lekker warm te gaan eten. Maar onder het eten voelden we het al ! De boot deinde en stampte en het overspoelende water spatte tegen de ruiten. Men keek elkander veelbeteekend aan.... Toen gebeurde het ! Een Nakota stond op en verdween ! Algemene hilariteit. Spoedig hierna stond de tweede Nakota op en verdween eveneens ! Nog grooter hilariteit! Maar de lachen vertrokken tot zure grijnzen. De een na de ander gaf het op. De een met een smoes de ander met een vaart. Maar spoedig waren ze allemaal boven. En toen begon het lieve leven. Buiten gekomen zagen we ze al hangen. Met rijtjes! En het was een heele toer om "smetvrij" te blijven. Vóór op het schip stonden de overmoedigen. Te zingen en te glunderen van de pret. Métershoog werd de boot opgeheven om daarna als met een zucht, waarmee bijna alle opvarenden instemden, naar beneden te glijden, terwijl het schuim hóóg opspatte en striemde de natte koppen.
Maar ook hier hetzelfde verschijnsel van beneden. Eén voor één trokken ze af. Stil en betrokken.....Kortom: na een uur stampen lag zo ongeveer 70 à 80% in het "vuile goed". Beneden gekomen lagen ze overal verspreid of stonden boven de gootjes en een vieze lucht joeg ons weer naar boven. De postwagen der trein staat open. De beambten hangen over de reling en de aangetekende stukken liggen onbeheerd.
We haasten ons naar boven, omdat we voelen: als we hier nog langer blijven zijn we ook zo weg. En hoewel dóór en dóór nat van het spattende zeewater halen we het erdoor.- We bergen een Zwitser, die absoluut leeg is en willoos zijn kop laat bonken tegen een rand van de trap, zoodat een bloedige streep over z'n gezicht loopt. Een zielig gezicht.-
Ieder is dan ook blij, wanneer eindelijk land in zicht is. Het schip wordt rustiger en langzaam leggen wij aan. Trälleborg. We zijn in Zweden. Op de kade heerst reeds een echte Moot-stemming. Hartelijk worden we verwelkomt door de Zweden,waarvan er één als gids aan ons wordt toegewezen. De Kapitein van de "Drottning Victoria" zorgt persoonlijk voor een goede trein voor ons en reeds spoedig zitten we weer heerlijk op ons gemak in een mooie en ruime Zweedse trein. De twede nacht staat aan te vangen. We installeren ons weer zo goed mogelijk en proberen te slapen..... Enkele dames komen de ruimte met ons delen en doen eveneens pogingen de de nacht te doorslapen. Met hetzelfde resultaat !
Zo goed als ons mogelijk is wordt des morgens gewassen, voort gaat het onderwijl, doordenderendlangs het Zweedse landschap, waarvan wij bij het langzaam wijken van de ochtendschemer voor het eerst kunnen genieten. We razen langs onafzienbare graanvelden. Bossen met loofhout en prachtige vèrgezichten, onderbroken door brede stroken water. Het landschap heeft iets Hollands.

MAANDAG 29 JULI. Te ongeveer 7 uur komen we te Stockholm aan. Ook hier aan het station een echte padvindersdrukte. De gidsen nemen direct bezit van de hun toegewezen groepen en ..... kijk, waarachtig daar zijn de andere Hollanders de Zwerversploegen! Het samentreffen is allerhartelijkst. Wij, melige treinreizigers, slap en suf door de vermoeiende reis en dan die gebruinde en frisse zwervers, goed uitgerust van een paar dagen reeds vertoeven in Stockholm, een beetje mager wel sommigen van het vele trappen, maar in ieder geval allemaal fit. We worden door onze Zweedse gids gebracht in een ontbijtzaal (een speciaal hiervoor ingerichte zolder van een modern opgetrokken drukkerij). We worden bediend door een aantal Zweedse schonen die kwistig "kaffe" schenken, waarop wij, zeer inheems met een"takse muked" danken. We maken kennis met het zoete Zweedse brood, waaraan we niet spoedig zouden wennen. Ook maken we hier rustiger kennis met elkaar. Voornamen worden genoemd, want 10 dagen lang zullen we één familie vormen. Spoedig zit de stemming erin, al voelen de treinmensen nog het nadeinen der trein. Oubaas heeft aan het station zijn eerste dagorder ontvangen, waarin precies alles stond aangegeven wat, waar en hoelaat de dagindeeling verliep. Na nog een foto gemaakt te hebben, waarop natuurlijk ook de glunderende Zweedse schonen moesten bijschikken, stapten we op.
Na een wandeling door de stad bereikten we de Ingaröboot, welke ons naar de kampplaats zou brengen. Nauwelijks hebben we onze plaatsen op de boot ingenomen, of daar komen de Polen reeds. De Polen met hun typische potten. Allemaal ouwe kerels al. Flink van postuur over het algemeen, die met veel lawaai de boot bezetten. 200 man! (Later hoorden we dat het aantal oorspronkelijk veel hoger was, doch dat alleen die Voortrekkers in het Contingent waren opgenomen die minstens 2 vreemde talen spraken.) De sfeer is er! Poolse liederen klinken op en ook wij laten ons niet onbetuigd. Het "Holland's vlag" en de "Zilvervloot" worden met een volheid en zuiverheid gezongen die ons zelf verbaast. En ook de andere liederen klinken op over de Zweedse wateren. Een Pool geeft als solist blijk van buitengewone zangkunst. Buiten de Polen zijn 150 Roemenen aan boord en voor Amerika Robert Hale met 4 Amerikaanse deelnemers.
Te ongeveer 2 uur 's middags komen we te Ingarö aan, d.w.z. aan de aanlegsteiger bij de kampplaats, na een boottocht van 3 uur, welke onvergetelijk is. We voerden langs steile oevorwanden, alles dicht begroeid met naaldhout, langs vriendelijk wuivende mensen. Soms voerdenwe langzaam door de nauwe doorgangen tussen de rotsen door, om dan ineens weer een doorblik te genieten te krijgen tussen 2 eilandjes door in de vlakke verte. Romantische inhammen met spiegelglad water, omzoomd door dicht geboomte. Aan de oever een tentje en een kano.....
Plots zien we de landingssteiger voor ons. Muziek klinkt op. Het is het Zweedse Padvinders-Muziekcorps, dat de deelnemers een welkomstmars toespeelt. Een leuk gezicht is het, de lang rij deelnemers zich te zien opstellen. Crew na crew (35 man) vertrekt en worden de kampplaatsen toegewezen. Ook wij gaan poolshoogte nemen. Een leider komt op ons af en wijst ons onze kampplek. Achteraf blijkt, dat wij de eer hebben gehad persoonlijk door Prins Gustaf Adolf geholpen te zijn! Vlug wordt er nu een plan tot het inrichten van ons kampje gemaakt. Wij hebben de beschikking over een terreintje van 14 x 28 M. Vóór aan de "kampstraat" is een droge greppel waardoor de waterleidingbuis loopt. Achter hebben we een strook tegen de rotsen voor het inrichten der keukens. Vlug worden nu volgens het plan de tenten opgeslagen in een halve cirkel, waarbij de diverse tentmodellen ongeveer symetrisch zijn verdeeld. Achter wordt een doorloop vrij gehouden voor toegang tot de keukens. Het regent nog zacht. Het wachten is nu op de kist met vlaggen, tenten, dassen, etc. Te 6 uur krijgen we bericht, dat we moeten rekenen op morgenochtend, daar de kist wegens overbelasting van de afd. Expeditie te Stockholm is blijven staan. Tamelijk vroeg kruipen we op onze strozakken. Slapen! Slapen! We merken niets als ('s nachts) Dr. Egidius zijn shelter opslaat. Men is òp.

DINSDAG 30 JULI. De morgen wordt begonnen met lichaamsoefeningen onder leiding van Mustang Korver. Daarna verdere inrichting van het kampje. Over de droge greppel wordt een solide brug geslagen, erlangs een rustieke leuning met een paar reusachtige keien ervoor als versiering. Daarachter een leuk poortje met een Hollands vlagje en een paar klompjes, terwijl een bordje met rood geschilderde takjes erop "Holland" aangaf. In het midden van het kampje, (hetwelk in afwijking met de meeste andere kampen, een echt "trekkerskampje" was met al die éénpersoonstentjes) een bescheiden vlaggemastje met ra eraan, waaraan, onder de Nationale vlag in top, de Verenigingsvlag en de St. Jorisvlag zouden wapperen. Vóór de vlaggemast een tafeltje voor het uitstallen van de Nationale en Verenigingsbyzonderheden (welke ruimte we later nog hebben moeten uitbreiden). Daarnaast twee banken voor het rustig ontvangen van bezoekers.-

Vandaag is het de eerste bezoekdag en om 4 uur 's middags stromen de eerste bezoekers door de kampen. Juist vóór de opening van het kamp (wij waren al onderweg naar de grote kampvuurplaats waar de opening zou plaats vinden), arriveert de kist, welke wij zolang verbeidt hebben. Inderhaast worden de dassen te voorschijn gehaald. Dr. Egidius rent naar het kamp met de vlaggen en hijst deze. En zo zijn we nog net op het laatste nippertje gered.-
Te half zeven vond de officieele opening van de Moot plaats. Reeds staan de deelnemers opgesteld op de grote kampvuurplaats. De Chief zal per boot arriveeren. Vanaf de kampvuurplaats kunnen wij in de verte de landingsplaats zien waarvandaan hij zal vertrekken. We zien de riemen netjes vertikaal opgeheven worden als de Chief aan boord komt, Dan, met forse slagen wordt de boot voortgeroeid en binnen korte tijd ligt zij gemeerd. De Chief stijgt uit, verge zeld door Prins Gustaf Adolf. Een luid gejuich stijgt op. Dan bestijgt de Kampleider, Prins Gustaf Adolf de spreektribune en verwelkomt met een kort woord de aanwezigen en wenst deze een prettig kamp toe. Hierna opende, onder daverende toejuichingen, de Chief Scout op de hem eigen wijze de 2de Internationale Rover Scout Moot. Hij legde er in zijn openingsrede vooral de nadruk op, toch vooral in deze moeilijke tijden te streven naar vriendschap en het kweken van goodwill. En hij gaf hierbij tot voorbeeld het land van onze gastheren, Zweden, welke land hij het "reinste" noemde van wat hij tot nog toe zag. Hij noemde Zweden het land waar de grootste reinheid heerste in gedachten, woord en daad. Met de woorden: "God bless you, Good luck!" besloot de Chief Scout, onder een minutenlange ovatie der aanwezigen. Hierna werden, onder het spelen van het Zweedse Padvinderslied, de vlaggen van de deelnemende landen en de intern.groene P.V.vlag met de gele lelie gelijktijdig, benevens de Zweedse vlag, gehesen. Hierna wachtte den deelnemers een zeer aardige verrassing. Hóóg op de rotsen achter ons klonk plots een luide knal, een racket suisde door de lucht. Op grote hoogte weer een explosie, dan, vriendelijk wapperend de Engelse vlag, gedragen door een parachute. En zo worden alle vlaggen der deelnemende landen de lucht ingezonden, waarbij telkens een luid gejuich opging, wanneer men de eigen landsvlag zich zag ontplooien. Enthousiast gaan we weer naar ons kamp om daar verder de bezoekers te ontvangen die eveneens getuige waren van de openingsplechtigheid.

Wordt vervolgd.

VERSLAG VAN HET VOORTREKKERS-STERKAMP IN BRABANT.

De Nederlandse Voortrekkers tonen hun trekkerscapaciteiten. -

PLAATS. De juiste plaats van het kamp was SETERS C 18, een buurtschap in de gemeente Oosterhout. Deze plaats was aangegeven op de opdrachten, die op vier punten om Breda in bussen waren opgehangen. Géén der deelnemers heeft de moeite gehad met het volbrengen van de opdracht. De algemene indruk was, dat de opdrachten zeer eenvoudig waren gehouden en voor iedereen duidelijk waren.

DEELNEMERS. In totaal bezochten ZESENTWINTIG V.T.'S het kamp. De volgende stammen waren vertegenwoordigd:

Briniostam (Alkmaar)	2
Duinrellstam (Wassenaar)	3
Nieuweramstel (Groep 1)	3
Arendsoogstam (Gouda)	2
Kempenzwervers (Eindhoven)	2
Baroniestam (Breda)	4

Salwegastam (Utrecht) 3
Haagse Water Scouts (den Haag) 7
Totaal 26.

Daar Oubaas Wirtz van de Baroniestam even voor het kamp begon is afgetreden, trad Pl.l. van Griethuysen als kampleider op.

ZWERFTOCHTEN: Twee VT's van de Duinrell-stam en drie van de Salwegastam maakten uit het kamp de standaardzwerftocht voor het district Breda.

KAMPNACHTEN: De 26 deelnemers waren 44 kampnachten op Seters.

FINANCIEN: Per deelnemer werd ontvangen 15 cent per nacht en 10 cent voor algemene onkosten. Het kamp bracht voor de vereniging geen onkosten mee.

Het is niet aan mij om critiek op het Nederlandse VT corps uit te oefenen en de opmerkingen, die in het sterkamp door enkele zwervers gemaakt zijn, zijn te sappig om ze in de Huifkar te zetten, alleen wil ik niet verbloemen, dat het sterkamp voor de mensen, die er geweest zijn, een teleurstelling is geweest.

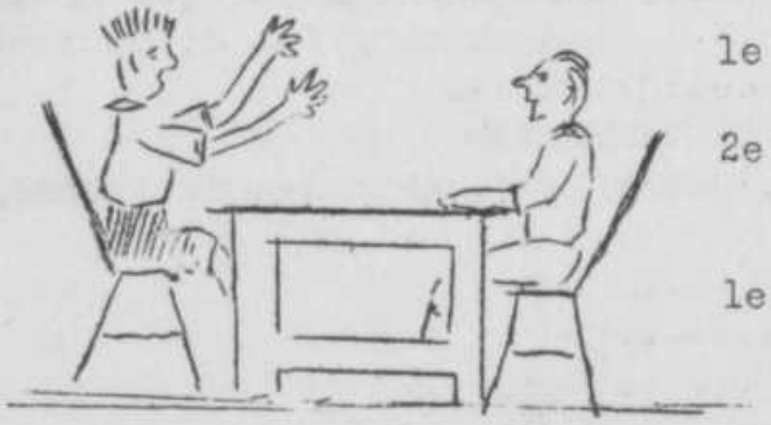
Toen ik het terrein besprak, had ik den boer verteld, dat er net zo goed veertig als vierhonderd konden komen, maar zegge en schrijve zes en twintig !!!!!.....
De Rover Moot met nog geen dertig Nederlanders kan geen oorzaak geweest zijn van het geringe aantal! Wat het wel geweest is, laat ik aan jezelf over.

En toch hebben we prettige dagen op Seters gehad. Aan de kampvuren is geboomd over denderende zwerftochten, over de stamhut, over VT's en leiders, ja zelfs een debat over de stratosfeertochten is ons niet onthouden.

De bossen in de Baronie zijn grondig verkend. De twee Brinio's uit Alkmaar hadden de beste kijk op de bedoeling van het sterkamp. Te voet trokken ze van Oost naar West-Brabant, hielden hun rustdagen in het kamp en trokken toen verder naar het Noorden.

Het zeevolk was dé sensatie. Tegen middernacht (de laatste!) stopt een taxi op Seters. Zeven gestalten bewogen zich op het kampterrein.....,een lichtstraal priemt in mijn gezicht. "Hé, Griet, kom d'r maar uit!" Zeven Haagse Waterscouts stonden voor mijn tent! De boten hadden ze aan de Moerdijk gelaten en te land hadden ze het sterkamp bereikt! Het bezoek was kort maar hevig. Een schuur moest worden opengebroken, een slot werd geforceerd, want de zeelui hadden hun kooien aan boord gelaten en tenten is voor hen een overbodige luxe! Tot overmaat van ramp werd er één ziek. Toen vertrokken ze weer. En toch..... ze hadden tenminste het sterkamp aangedaan. Landrotten, neemt een voorbeeld aan het zeevolk !!

BOB VAN GRIETHUYSEN.

1e V.T.: "Zo, kerel, werken ze bij jullie ook zo hard ?"
2e V.T.: "Ja, we hebben al drie mannen met de woudloperskoorden ! En dat gehaald na een ½ jaar hard werken maar !"
1e V.T.: "O, dat zegt niks. Bij ons hadden alle Stamleden binnen 3 dagen een abonnement op "De Huifkar""

13 SEPTEMBER

VRYDAGAVOND LAATSTE POST !

SLUITING VAN DE FOTO=WEDSTRIJD !!!!

Zend thans je foto's in. Wacht niet tot het te laat is !!

E l k f o r m a a t van 6 x 6 cm af kan ingezonden worden.

E l k o n d e r w e r p met betrekking tot Voortrekkerswerk, onafhankelijk van tijd, plaats of aantal !!

Meer dan 25 prijzen

liggen op verzending te wachten! ZORG DAT ER MINSTENS ÉÉN VOOR JOU BIJ IS !! Ze zijn de moeite van het inzenden waard !

ALLE FOTO'S GAAN MEE OP DE RONDREIS VAN DE REIZENDE VOORTREKKERS-FOTO=TENTOONSTELLING !!
21 Sept. 20-22 uur eerste tentoonstelling te Amsterdam in de Muiderpoort ! 22 September van 14-16 uur, aldaar.

Stel niet uit tot morgen, wat je gisteren gedaan kon hebben !
VRIJDAGAVOND 13 September laatste post dienen alle foto's, die in aanmerking willen komen voor één der 2 5 PRIJZEN, bij de Redactie binnen te zijn.

Zie voor nadere inlichtingen vorige Huifkarren.